EURÓPAI
BIZOTTSÁG

Strasbourg, 2016.12.13.
SWD(2016) 461 final

BIZOTTSÁGI SZOLGÁLATI MUNKADOKUMENTUM

A HATÁSVIZSGÁLAT VEZETŐI ÖSSZEFOGLALÓJA

amely a következő dokumentumot kíséri

Javaslat
AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE

a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló 883/2004/EK rendelet, valamint a 883/2004/EK rendelet végrehajtására vonatkozó eljárás megállapításáról szóló 987/2009/EK rendelet módosításáról

(EGT- és Svájc-vonatkozású szöveg)

{COM(2016) 815 final}
{SWD(2016) 460 final}

Vezetői összefoglaló

A szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló 883/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet és az annak végrehajtásáról szóló 987/2009/EK rendelet részleges felülvizsgálatára irányuló kezdeményezésről készült hatásvizsgálat

A. A fellépés szükségessége

Miért? Milyen problémát kell megoldani?

A javaslat tárgyát a tartós ápolást biztosító ellátásokra; a munkanélküli-ellátásokra; a családi ellátásokra és a gazdaságilag inaktív polgárok egyes szociális ellátásokhoz való hozzáférésére vonatkozó uniós szociális biztonsági koordinációs szabályok képezik.

A **tartós ápolást biztosító ellátások** tekintetében három probléma azonosítására került sor: i. az egyértelműség hiánya a polgárok és az intézmények szemszögéből; ii. a jogi keret egyértelműségének hiánya; iii. az ellátások elvesztésének vagy kettős kifizetésének kockázata. Emiatt a tartós ápolást biztosító ellátások határokon átnyúló koordinációja nem működik hatékonyan. 1,8 millió biztosított személy él másik tagállamban, mint amelyben betegség ellen biztosítva van. E személyek közül 45 000 természetbeni ellátásokat, 35 000 pedig pénzbeli ellátásokat vesz igénybe. A tartós ápolást biztosító ellátásokat határokon átnyúlóan igénybe vevő személyek száma 2020-ra 11%-kal, 2030-ra pedig 28%-kal fog növekedni 2013-hoz képest.

A **munkanélküli-ellátások** tekintetében a problémák az alábbiakat érintik: i. az összesítési szabályok tagállamok általi eltérő alkalmazása; ii. a munkanélküli-ellátást exportáló személyek alacsony száma; iii. azon munkanélküli személyek következetlen kezelése, akik a korábbi munkavégzésük helye szerinti államtól eltérő államban rendelkeznek lakóhellyel (határ menti munkavállalók és más határon túli munkavállalók); iv. elégtelen megtérítési szabályok. Mindennek következménye a munkanélküli-ellátások nem hatékony kezelése, a pénzügyi terhek egyenlőtlen elosztása és a munkanélküli személyek munkaerőpiacra történő ismételt beilleszkedésének potenciális korlátja. Becslések szerint 2014-ben 91 700 határon túli munkavállaló volt munkanélküli, akik közül 53 800-an határ menti munkavállalók voltak, és körülbelül 25 000 összesítési esetet és 27 300 exportálási esetet jelentettek.

A **szociális ellátások** tekintetében a C-140/12. sz. Brey-ügyben, a C-133/13. sz. Dano-ügyben és a C-308/14. sz., Bizottság kontra Egyesült Királyság ügyben legutóbb született ítéletek egyértelművé tették, hogy a tagállamok korlátozhatják az egyenlő bánásmódot a gazdaságilag inaktív polgárok által igényelt különleges, nem járulékalapú pénzbeli ellátások és egyéb szociális biztonsági ellátások tekintetében a szabad mozgásról szóló irányelv által lehetővé tett mértékben. Ezen ítélkezési gyakorlatot nem tükrözi a rendelet, ami az átláthatóság hiányát eredményezi. Becslések szerint 2014-ben 3,7 millió volt a gazdaságilag inaktív mobilis uniós polgárok számra. Csaknem 80% származtat jogokat (tartózkodási jogot és/vagy ellátásokra való jogosultságot) gazdaságilag aktív családtagoktól, és ezért a nemzeti munkavállalók családtagjaival egyenlő bánásmódra jogosultak. A maradék 20%-ot érinti az egyértelműség és átláthatóság jelenlegi hiánya a fogadó tagállamukban történő ellátásigényléshez való jogukat illetően.

A **családi ellátások** exportálása tekintetében három probléma azonosítására került sor: i. tisztességtelenség érzékelése az exportált családi ellátások egymáshoz viszonyított vásárlóerejét illetően; ii. annak kockázata, hogy a szabályok kevésbé hatnak ösztönzőleg a szülőkre a munkavégzést és a gyermeknevelési feladatok megosztását illetően; iii. adminisztratív nehézségek különösen bizonyos típusú ellátások származtatott jogosultságok alapján történő megállapítása esetén. Mindez kihívások elé állítja a hatóságokat, és alkalmasint negatív következményekkel jár azon családokra nézve, amelyekben az egyik vagy mindkét szülő a gyermekük lakóhelye szerinti államtól eltérő tagállamban dolgozik. 2013-ban a gyermekekkel kapcsolatos ellátások átlagosan 1%-át exportálták 506 ezer, másik tagállamban élő gyermek tekintetében.

Mi a kezdeményezés várható eredménye?

Az általános célkitűzés a modernizáció a jogi helyzet egyértelműségének, a pénzügyi terhek érintett tagállami intézmények közötti tisztességes és igazságos elosztásának, valamint az adminisztratív egyszerűségnek és a szabályok végrehajthatóságának a biztosításával.

A **tartós ápolást biztosító ellátások** esetében a különös célkitűzések a következők:

- megfelelő és stabil rendszer létrehozása,
- a tagállamok közötti egyenlő teherelosztás biztosítása,
- egyértelmű jogi helyzet és átláthatóság biztosítása a polgárok, intézmények és egyéb érdekelt felek számára.

A **munkanélküli-ellátások** esetében:

- az összesítési és számítási szabályok olyan egységes és következetes alkalmazásának biztosítása, amely tükrözi a munkavállaló tagállambeli integrációjának mértékét,
- annak biztosítása, hogy a mobilis uniós polgárok védelmet élveznek, amikor munkát keresnek és vállalnak egy másik tagállamban,
- a határ menti munkavállalók és más határon túli munkavállalók közötti megkülönböztetés megszüntetése azon államot illetően, amelyben ellátásokat igényelhetnek, a munkaerőpiacra történő ismételt beilleszkedés elősegítése mellett,
- a munkanélküli-ellátások által jelentett pénzügyi terhek beszedett járulékokkal vagy adókkal arányos megosztása a tagállamok között a megtérítési mechanizmus nélkül,
- szisztematikus és egyszerűen igazgatható együttműködési és ellenőrzési mechanizmus biztosítása a jogok és kötelezettségek azon munkanélküli személyek általi gyakorlásának, illetve teljesítésének figyelemmel kísérésére, akik az ellátásokat folyósító tagállamtól eltérő tagállamban rendelkeznek lakóhellyel.

A **szociális ellátások** esetében:

- a munkavállalók, álláskeresők és gazdaságilag inaktív mobilis uniós polgárok jogaival kapcsolatos jogi egyértelműség és átláthatóság biztosítása, beleértve azt is, hogy a tagállamok szociális biztonsági intézményei milyen mértékben korlátozhatják az egyenlő bánásmód elvét a szociális ellátásokhoz való hozzáférés tekintetében.

A **családi ellátások** esetében:

- egyértelmű és átlátható kapcsolat biztosítása a családi ellátásokat nyújtó tagállam és a kedvezményezettek között,
- a szülők folyamatos munkaerő-piaci részvételét gátló akadályok vagy visszatartó tényezők minimalizálása,
- a családi ellátások lehető leghatékonyabb kezelésének biztosítása.

Milyen többletértéket képvisel az uniós szintű fellépés?

Az eredményes és hatékony koordinációnak figyelembe kell vennie a tagállamok nemzeti szociális biztonsági és szociális fejleményeit. Az uniós szintű fellépés biztosítja a mobilis uniós polgárok és családtagjaik jogainak egységes értelmezését és védelmét, ami nem lenne megvalósítható egyedül a tagállamok által.

B. Megoldások

Milyen jogalkotási és nem jogalkotási szakpolitikai alternatívák merültek fel? Van-e előnyben részesített megoldás? Miért?

A **tartós ápolást biztosító ellátások** tekintetében két jogalkotási szakpolitikai alternatíva (2 alopcióval) merült fel:

1. az illetékes tagállam folyósítja a tartós ápolást biztosító pénzbeli ellátásokat, és megtéríti a lakóhely szerinti tagállam által nyújtott természetbeni ellátások költségeit (a betegségi ellátásokra vonatkozó jelenlegi alapján azok egyértelmű tételét követően),
2. a lakóhely szerinti tagállam nyújt minden tartós ápolást biztosító ellátást az illetékes tagállam általi megtérítés mellett 2a) az illetékes tagállam általi kiegészítés nélkül 2b) kiegészítéssel.

Három alternatíva elvetésére került sor: 1. egy védelmi rendelkezés bevezetése, 2. a lakóhely szerinti állam felelőssé tétele minden tartós ápolást biztosító ellátás nyújtásáért megtérítés nélkül, 3. az illetékes tagállam felelőssé tétele minden tartós ápolást biztosító ellátás nyújtásáért (export).
Az 1. alternatíva az előnyben részesített alternatíva a szabályok következetes alkalmazásának biztosítására.

A **munkanélküli-ellátások** tekintetében: Három jogalkotási szakpolitikai alternatíva merült fel a **munkanélküli-ellátásokra vonatkozó összesítési és számítási szabályok** egységes alkalmazásának biztosítására:

1. összesítés mindössze egy nap foglalkoztatottság után,
2. összesítés a) egy vagy b) három hónap foglalkoztatottság után,
3. a korábbi foglalkoztatás helye szerinti tagállamban szerzett referenciajövedelem alkalmazása a munkanélküli-ellátások kiszámításához az illetékes tagállambeli a) egy vagy b) három hónap foglalkoztatottság után,

4. horizontális alternatíva a biztosítási időszakok elismerésére összesítés céljából.

Az előnyben részesített 2b) alternatíva a korábbi foglalkoztatás helye szerinti tagállam arra vonatkozó kötelezettségével párosul, hogy nyújtson munkanélküli-ellátást, ha e feltétel nem teljesül, valamint a horizontális alternatívával. Ez biztosítja a fogadó tagállambeli integráció minimális szintjét a munkanélküli-ellátások igénylésére való jogosultság megnyílta előtt, és a tagállamok általi következetes megközelítést. A mobilis munkavállalók továbbá védelmet élveznek, ha nem teljesítik ezt az időszakot az utolsó tevékenység tagállamában.

Két jogalkotási szakpolitikai alternatíva merült fel a munkanélküli-ellátások **exportálása** minimális idejének meghosszabbítására:

1. a munkanélküli-ellátások exportálása minimális idejének meghosszabbítása háromról hat hónapra az ellátásnak a jogosultság teljes időszakára történő exportálására vonatkozó lehetőséggel,
2. a munkanélküli-ellátás exportálása idejének meghosszabbítása a jogosultság teljes időszakára.

Az előnyben részesített alternatíva az 1., az érintett foglalkoztatási szolgálatok közötti megerősített együttműködési mechanizmussal párosulva a határokon átnyúló álláskeresés támogatása érdekében.

Három jogalkotási szakpolitikai alternatíva merült fel a **határ menti munkavállalók és más határon túli munkavállalók** munkanélküli-ellátásai tekintetében:

1. választási lehetőség biztosítása a határ menti munkavállalók számára azt illetően, hogy hol igényelnek munkanélküli-ellátásokat, akárcsak más határon túli munkavállalók esetében,
2. az utolsó tevékenység államának felelőssé tétele a munkanélküli-ellátások folyósításáért az alábbi alopciókkal: a) a határ menti munkavállalók kötelesek bejelentkezni a felelős állam foglalkoztatási szolgálatánál, vagy b) választhatnak az illetékes állam vagy a lakóhely szerinti állam foglalkoztatási szolgálatánál való bejelentkezés között,
3. az utolsó tevékenység államának felelőssé tétele a munkanélküli-ellátások folyósításáért, ha a határ menti munkavállaló legalább 12 hónapig dolgozott ott, egyébként pedig a felelősségnek a lakóhely szerinti tagállamra való hárítása az alábbi alopciókkal: a) a határ menti munkavállalók kötelesek bejelentkezni a felelős állam foglalkoztatási szolgálatánál, vagy b) választhatnak az illetékes állam vagy a lakóhely szerinti állam foglalkoztatási szolgálatánál való bejelentkezés között.

Az előnyben részesített 3a) alternatíva kínálja a legjobb kompromisszumot az igazságos és adminisztratív szempontból költséghatékony tehermegosztást illetően.

A **szociális ellátások** tekintetében a fontolóra vett alternatívák[1] jogalkotási jellegűek voltak (a rendelet módosítása):

1. a) az egyenlő bánásmód 4. cikk szerinti elvétől való eltérés lehetővé tétele kizárólag a szociális segítségnyújtást illetően,
   b) az egyenlő bánásmód 4. cikk szerinti elvétől való eltérés lehetővé tétele az adókból finanszírozott ellátások szélesebb körét illetően,
   c) az egyenlő bánásmód elvétől való pontos eltérés lehetővé tétele a 70. cikk szerinti különleges, nem járulékalapú pénzbeli ellátásokat illetően;
2. a megélhetési jövedelmet biztosító különleges, nem járulékalapú pénzbeli ellátások eltávolítása a 883/2004 rendeletből,
3. Egy nem jogalkotási alternatíva (a szabályok egyértelművé tétele közlemény útján) szintén felmerült.

A jogi egyértelműség és átláthatóság biztosítására irányuló célkitűzés leghatékonyabb és legeredményesebb módon történő elérése érdekében az előnyben részesített alternatíva az 1a) és 1b) kombinációja.

A **családi ellátások** tekintetében a jelenlegi helyzet fenntartásának alternatívájaként két jogalkotási opció merült fel az igénybe vett családi ellátások és a felmerült költségek szintje közötti kapcsolatot illetően:

1. az exportált családi ellátások indexálása a gyermek lakóhelye szerinti állam felé a) felfelé és lefelé vagy

[1] A Bíróság C-308/14. sz., Bizottság kontra Egyesült Királyság ügyben hozott ítélete hatást gyakorolt az alternatív opciók hatásainak megvizsgálására. Az ítélet szerint a tagállamok a szabad mozgásról szóló irányelv feltételeinek teljesítéséhez köthetik a gazdaságilag inaktív polgárok szociális segítségnyújtáshoz és szociális biztonsági ellátásokhoz való hozzáférését. A helyzet eltérő az álláskeresők esetében, akiknek a tartózkodáshoz való joga közvetlenül az Európai Unió működéséről szóló szerződésből ered. Mivel e jelentést az említett ítélet meghozatala előtt hagyta jóvá a Szabályozói Ellenőrzési Testület, a szerzők nem vizsgálták felül érdemben azokat az alternatívákat, illetve hatásuk elemzését, amelyek nem tükrözik ezt a gazdaságilag inaktív polgárok és álláskeresők közötti eltérő bánásmódot.

b) csak lefelé,

2. a lakóhely szerinti állam illetékes elsősorban a családi ellátások folyósítására.

A családi ellátások exportálására vonatkozó kötelezettség megszüntetésének alternatívája felmerült, de jogi okokból elvetették azt.

Emellett egy horizontális jogalkotási alternatíva is felmerült a gyermeknevelési támogatások koordinálását illetően. Ennek három változata van: a) egyéni jogosultságok jövedelemalapú gyermeknevelési támogatásokra a másodsorban illetékes tagállam arra vonatkozó jogszabályi kötelezettségével, hogy eltérjen a halmozódásellenes szabályoktól (vagyis hogy teljes összegben folyósítsa az ellátást); b) az a)-val azonos megközelítés, de minden (jövedelemalapú, illetve egységes) gyermeknevelési támogatás tekintetében; és c) a b)-vel azonos megközelítés, de a halmozódásellenes szabályoktól való eltérés lehetőségével (vagyis a másodsorban illetékes állam csak akkor folyósíthat teljes összegben, vagy fizethet egy „plafont", ha ellátásai magasabbak, mint az elsősorban illetékes államé).

Az előnyben részesített alternatíva a jelenlegi helyzet fenntartása a horizontális c) alternatívával párosítva. E kombináció biztosítja, hogy a családi ellátásokért való elsődleges felelősség a gazdasági tevékenység helye szerinti tagállamnál marad, ahol a szülő adót és szociális biztonsági járulékokat fizet; ez megvédi a családtagokat, és óvja a gyermek mindenek fölött álló érdekét. A horizontális c) alternatíva bevezetésével a munka és a családi élet közötti egyensúlynak a gyermeknevelléssel töltött időszak alatt történő előmozdítása is lehetővé válik nagyobb hangsúlyt fektetve az egyéni jogosultságokra és támogatva azokat a tagállamokat, amelyek aktívan ösztönzik a nagyobb nemi egyensúlyt e kötelezettség előírása nélkül.

Ki melyik alternatívát támogatja?

A **tartós ápolást biztosító ellátások** tekintetében nyolc tagállam az alap-forgatókönyvet (a jelenleg fennálló helyzetet) támogatta[2]; kettő szembehelyezkedett ezen opcióval. A sebezhető polgárok szociális védelmének fokozása szintén ki lett emelve aggályként a nem kormányzati szervezetek és a polgárok által. Az 1. alternatíva szerezte a legtöbb támogatást a tagállamoktól (16 mellette, egy sem tiltakozott).
Egy tagállam sem támogatta a 2. alternatívát.

A **munkanélküli-ellátások** tekintetében a tagállamok, szakértők, szociális partnerek, nem kormányzati szervezetek és egyéb érdekelt felek reakciója vegyes volt, és – a horizontális alternatívától eltekintve – egyik alternatíva mellett sem alakult ki egyértelmű többség. A nyilvános konzultáció keretében az egyéni válaszadók többsége az exportálási idő munkanélküli-ellátások tekintetében történő kiterjesztését és a határ menti munkavállalók választási jogát támogatta.

A **szociális ellátások** tekintetében 11 tagállam a 883/2004 rendelet 4. cikkének módosítását támogatta a szociális segítségnyújtás tekintetében történő eltérés lehetővé tétele érdekében. Két tagállam a különleges, nem járulékalapú pénzbeli ellátások rendeletből való eltávolítását támogatta. Négy tagállam igazgatási iránymutatás kiadása mellett tette le a voksát. A szociális partnerek véleményei vegyesek voltak, néhányan erősebb biztosítékok mellett emeltek szót a szociális biztonsági rendszerek indokolatlan megterheléstől való védelme érdekében, míg mások a sebezhető polgárokra esetlegesen gyakorolt káros hatásokat hangsúlyozták. Mivel ezen intézkedések az ítélkezési gyakorlat kodifikációját képezik, ez nem képezte a nyilvános konzultációk tárgyát.

A **családi ellátások** tekintetében az alap-forgatókönyvet a 28 tagállamból 17 támogatta, a nem kormányzati szervezetek és a munkavállalókat képviselő szociális partnerek szintén azt támogatták, akárcsak a nyilvános konzultáció válaszadóinak többsége. Az 1a) és 1b) alternatíva alacsony támogatást kapott a tagállamoktól (négy tagállam támogatta az a) alternatívát, és egy sem a b)-t). A 2. alternatíva első vagy második megoldásként 10 tagállamtól kapott támogatást, míg a nem kormányzati szervezetek, szociális partnerek és a nyilvános konzultáció véleményei vegyesek voltak. A horizontális alternatívák kidolgozására 4 tagállam, a Tanács, a Parlament, a szociális partnerek, a férfiak és nők közötti esélyegyenlőséggel foglalkozó tanácsadó bizottság és egyéb érdekelt felek szülők támogatását szolgáló rugalmasabb foglalkoztatási gyakorlatok szükségességéről szóló visszajelzésére adott közvetlen válaszként került sor. Mivel azok kidolgozására a konzultációs folyamat későbbi szakaszában került sor, csak informális konzultációra került sor.

[2] A tagállamok szociális biztonsági koordinációval foglalkozó igazgatási bizottságban kifejezésre juttatott véleményei

C. Az előnyben részesített alternatíva hatásai

Melyek az előnyben részesített alternatíva (ha nincs ilyen, akkor a főbb lehetőségek) előnyei?

Tartós ápolást biztosító ellátások

Az 1. alternatíva nagyobb jogi egyértelműséget, átláthatóságot és stabilitást kölcsönöz a rendszernek. A tartós ápolást biztosító ellátásokra vonatkozó szabályokat kategorizáló külön fejezet lehetővé teszi majd a betegségi ellátásokra és a szociális segítségnyújtásra vonatkozó rendelkezésektől való egyértelmű elhatárolást. A polgárok és az intézmények egyaránt élvezik majd ezen egyértelműség előnyeit. A végrehajtási költségek alacsonyak lesznek, mivel nem változik meg drasztikusan a jelenlegi rendszer. Az ellátások összehasonlításának elősegítése révén ezen alternatíva mérsékelheti az intézmények közötti vitákat, valamint időt és pénzt takaríthat meg az egyes ügyekben. Az alternatíva a tartós ápolásra szoruló személyek védelmének fokozására irányuló célkitűzéssel is koherens.

Munkanélküli-ellátások

Az előnyben részesített alternatívák biztosítják az illetékes intézmények és az igénylő közötti szorosabb kapcsolatot. A határ menti munkavállalókra vonatkozó javaslat és a hosszabb exportálási időszak biztosítása valószínűleg elősegítik a munkaerőpiacra történő ismételt beilleszkedést, és ezáltal pozitív hatást gyakorolnak a mobilis munkavállalókra; összességében pozitív hatás várható a megtérítési eljárás megszüntetésétől. Az exportálási időszak meghosszabbítása növelni fogja a munkaerőpiacra történő beilleszkedés esélyét, de nem jár közvetlen gazdasági hatással, mivel az exportálási időszak sohasem haladja meg az alapul szolgáló jogosultság időszakát.

Szociális ellátások

Az előnyben részesített alternatíva egyértelművé fogja tenni a mobilis uniós polgárok jogait, és elő fogja segíteni a polgárok tájékozott döntését. Az alkalmasint csökkenti a szabályozási költségeket (a perköltségeket és a jogi tanácsadás költségeit), és láthatóbbá teszi a fogadó tagállam jóléti rendszerét védő meglévő biztosítékokat, miközben óvja a polgárok jogait a mozgás szabadságának gyakorlása során.

Családi ellátások

Az alap-forgatókönyv hatása semleges. A horizontális c) alternatíva dolgozó szülők esetében elháríthatja a visszatartó tényezőket a gyermeknevelés feladatainak megosztása elől. Annak előírása, hogy az ellátások csak egyéni jogosultság alapján nyújthatók, egyértelmű és átlátható kapcsolatot teremt majd az ellátást nyújtó tagállam és a kedvezményezett között. Az eljárásokat is egyszerűsíti majd, csökkentve ezzel a hatóságok szabályozási költségeit és mérsékelve az igények feldolgozása során előforduló késéseket.

Nem várható környezeti hatás a kezdeményezéssel kapcsolatban.

Milyen költségekkel jár az előnyben részesített alternatíva (ha nincs ilyen, akkor milyen költségekkel járnak a főbb lehetőségek)?

Tartós ápolást biztosító ellátások

A végrehajtási költségek várhatóan alacsonyak lesznek, és az alternatíva hosszú távon időt és pénzt takarít meg a tagállamok számára az egyes ügyekben.

Munkanélküli-ellátások

Az **időszakok összesítése és az ellátások kiszámítása** tekintetében előnyben részesített alternatíva valószínűleg nem gyakorol jelentős általános hatást a kiadásokra. A jelenlegi szabályok alapján csekély mértékű általános megtakarítás várható (29 millió euró a 23 jelentő tagállam tekintetében).

A munkanélküli-ellátások minimális **exportálási időszakának** 3-ról 6 hónapra történő meghosszabbítása nem jár majd közvetlen gazdasági hatással, mivel az exportálási időszak sohasem haladja meg a munkanélküli-ellátásokra való, alapul szolgáló jogosultság időszakát.

A **határ menti munkavállalók** munkanélküli-ellátásai tekintetében előnyben részesített alternatíva összességében a kifizetések némi növekedésével járhat (442 millió euró 416 millió euró helyett az alap-forgatókönyv alapján).

Szociális ellátások

A fennálló ítélkezési gyakorlat kodifikációjaként nem várhatók jelentős költségek.

Családi ellátások

Az alap-forgatókönyv hatása semleges. A horizontális c) alternatíva azt jelentheti, hogy néhány szülő elveszíti származtatott jogosultságokon alapuló létező jogosultságait, mivel azonban a tagállamok körében alacsony szintű az azon követelménynek való megfelelés, hogy a gyermeknevelési támogatásokkal kapcsolatban meg kell állapítani a származtatott jogosultságokat, a hatás várhatóan korlátozott lesz. A horizontális alternatíva alkalmasint negatív gazdasági hatással is járhat, mivel a másodsorban illetékes tagállamok esetlegesen több ellátást fizetnek majd. A tagállamok mindazonáltal választhatnak majd, hogy mellőzik-e vagy sem a halmozódásellenes szabályok alkalmazását, és bármely gazdasági hatás ezért önként vállalt lesz. Az eltérés választható jellege mérsékelheti e változás dolgozó szülőkre gyakorolt kedvező hatását.

Nem várható negatív környezeti hatás a kezdeményezéssel kapcsolatban.

Hogyan érinti a fellépés a vállalkozásokat, köztük a kis- és középvállalkozásokat és a mikrovállalkozásokat?

Nem várható a vállalkozásokat, kkv-kat és mikrovállalkozásokat érintő közvetlen hatás.

Jelentős lesz-e a tagállamok költségvetésére és közigazgatására gyakorolt hatás?

Tartós ápolást biztosító ellátások:
Nem alkalmazandó

Munkanélküli-ellátások:
Nem alkalmazandó

Szociális ellátások:
Nem alkalmazandó

Családi ellátások:
A horizontális c) alternatíva átlagosan 60%-kal növelheti a másodsorban illetékes tagállam kiadásait, a tagállamok mindazonáltal választhatnak majd, hogy mellőzik-e vagy sem a halmozódásellenes szabályok alkalmazását.

Lesznek-e egyéb jelentős hatások?

Tartós ápolást biztosító ellátások
Az új szabályok hozzá fognak járulni a tartós ápolást biztosító ellátások zavartalanabb koordinálásához és ezzel a mozgás és tartózkodás szabadságához. Biztosítani fogják, hogy az ápolásra szoruló polgárok ne kerüljenek hátrányos helyzetbe szabad mozgáshoz való joguk Unión belüli gyakorlása során.

Szociális ellátások:
Az alternatíva láthatóbbá teszi az annak megakadályozását szolgáló meglévő uniós jogi biztosítékokat, hogy a gazdaságilag inaktív uniós polgárok a fogadó tagállam jóléti rendszerét használják megélhetésük finanszírozására.

Munkanélküli-ellátások
Az exportálás időszakának meghosszabbítása lehetővé teszi majd az álláskeresők számára az európai munkaerőpiac jobb kihasználását.

Családi ellátások
A horizontális alternatívák kiváló védelmet nyújtanak az alapvető jogoknak a családnak a család és a munka összeegyeztetéséhez való jogát (a 33. cikk (2) bekezdése) illetően.

D. További lépések

Mikor kerül sor a szakpolitikai fellépés felülvizsgálatára?

A felülvizsgálat végrehajtási folyamatát a Bizottság a felülvizsgált jogi keret hatálybalépésétől számított 5 év elteltével értékeli.